

Dariusz Kalociński

Adaptacja pojęć skalarnych do statystycznej struktury rzeczywistości

Jednym z czynników wpływających na ewolucję języka jest selekcja wariantów, które lepiej sprawdzają się w sytuacjach komunikacyjnych. Co istotne, stopień przystosowania wariantów językowych zależy w dużej mierze od struktury rzeczywistości, w ramach której język jest nabywany, przekazywany i używany. Hipoteza ta zyskała pewne potwierdzenie na gruncie rozmaitych fragmentów języka. Zastosuję ją w kontekście wyrażen skalarnych ze szczególnym uwzględnieniem kwantyfikatorów takich jak "większość". Opierając się na modelu łączącym logikę i ewolucyjną teorię gier, spróbuję przedstawić argument na rzecz tezy, że tego rodzaju sygnały mogły wykształcić stabilne znaczenia w wyniku adaptacji do potrzeb komunikacyjnych oraz statystycznych własności środowiska takich jak normalność.

One of the driving forces of language evolution is the selection of variants that suit the communicative needs of its users. Crucially, fitness of linguistic variants may largely depend on the structure of the environment in which language is learned, transmitted, and used. This hypothesis has gained support in various domains. We apply it in the context of scalar terms with a major focus on quantifiers, such as "most". Based on a model that combines logic and evolutionary game theory, we argue that such signals might have evolved as stable semantic units through adaptation to general communicative principles and distributional properties of the environment such as normality.